

Τῇ Ἁγίᾳ τῇ Μεγάλῃ Κυριαυῇ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ

εἰς τὸ Κύριε εὐερασα σιχηρὰ ἀναστάσιμα.

Δ Ἦχος β'. Δι

Σίχ. Ἐν βαθέων εὐεραζά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσαύτσον τῆς ζωῆς μου.

Τὸν προ αἰώνων ἐν Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν
Λόγον σαρωθέντα ἐν παρθένου Μαρίας, δεῦτε
προσκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας τῇ ταβῆ
παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐν νε-
κρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Δ
Σίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε, τίς
ὑποθήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
Σὺν ἀρχογγέλοις ὑμνήσωμεν Χριστοῦ τὴν ἀνάστα-
σιν· αὐτὸς γὰρ χυτρωτῆς ἐστί καὶ Σωτὴρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ θοβερά καὶ κραταίᾳ δύ-
ναμι παλιν ἔρχεται κρῖναι κόσμον, ὃν ἔ-
πλασεν.

